

[Undervisnings- og forskningsministeren]

de drømt om. Det er nok et tema, vi bør vende tilbage til: Hvordan sikrer vi, at de gode forskere bruger tiden på forskning?

Jeg kunne nævne mange andre ting, der har været nævnt i diverse ordføreres taler, men jeg vil slutte med kort at sige lidt om pengene, fordi der nu har været talt så meget om dem. Jeg kan bekræfte, hvad fru Elisabeth Arnold sagde, at nedgangen i bevillingerne i de sidste budgetoverslagsår bl.a. skyldes udløb af programmer. Det gælder på industriministerens område, det gælder på miljøministerens område og i et vist omfang også på mit område.

Jeg vil også gerne bekræfte, at jeg som et nogenlunde normalt menneske, der har ansvaret for forskningen, naturligvis gerne ville have flere penge til forskning. Jeg kan oven i købet oplyse, at det slet ikke er umuligt, nemlig hvis Folketinget vil være med til at omprioritere til fordel for forskningen. Vi har et samlet uddannelses- og forskningsbudget i Danmark, som udgør en større andel af nationalproduktet end i noget andet land i verden, men vi har valgt – og det har dette Ting valgt – at prioritere uddannelsesstøtte og små hold i folkeskolen højere end forskning. Det er helt i orden, men man skal bare ikke komme og sige, at det ikke ville være muligt at gavne forskningen inden for de bevillinger, der er. Naturligvis ville det være muligt. Så skal jeg ikke sige mere om den sag.

At der er uenighed mellem bl.a. SF og regeringen om udgifter og skatter, er der intet nyt i, men det er glædeligt, at vi på trods af denne forskel kan indrette det sådan, at vi dyrker denne uenighed på visse dage, og dér skal der være slagsmål, og dér skal der træffes afgørelser, men så kan vi på andre dage alligevel drøfte og løse vigtige spørgsmål. Sådan skal det være i et velfungerende parlament!

Rahbæk Møller (SF):

Det lykkedes ikke helt at holde debatten kun om kvalitet og holde budgetdiskussionen udenfor, og det var heller ikke ventet, for med de budgetudsigter, der ligger for forskningen, var det at vente, at det også ville indgå i debatten, men ikke desto mindre må jeg konstatere, at stort set alle ordførere har forholdt sig til kvalitetsproblemet og er kommet med bemærkninger dertil.

Jeg vil også konstatere, at vi får en dagsorden, som hr. Frank Jensen godt nok siger ingen

kender indholdet af, hvilket er rigtigt, når hr. Frank Jensen mener budgetniveauet, for det står der ikke i dagsordenen. Men der står det, der står, nemlig at institutionerne får mere ro, og det har de bedt om. Jeg husker, at hr. Erling Jensen engang i en diskussion med Lægevidenskabeligt Forskningsråd, hvor de bad om ro, sagde, at de kunne få mere ro, men ikke mere fred. Og det er lige netop det, de får. De får bedre mulighed for ledelse, de får mindre bureaukrati og til gengæld flere evalueringer og bedre forskeruddannelse. Det er det, der står i dagsordenen.

Desuden er der blevet konstateret et flertal – ikke ved en afstemning, men ved drøftelserne her – som går imod yderligere nedskæringer på forskningen. Jeg synes også, det er værd at konstatere, at der er dette flertal.

Hr. Frank Jensen var utilfreds med, at jeg har sagt, at nu havde Socialdemokratiet meldt sig ud af forhandlingerne. Jeg vil gerne lige konstatere, at det ikke er SF, der melder Socialdemokratiet ud af forhandlingerne, for vi ser gerne Socialdemokratiet med, uanset hvordan partiet i øvrigt stemmer til dagsordenen, men SF har meget ofte været udsat for, at når det var os, der stemte imod en dagsorden, er vi automatisk blevet lukket ude, så er vi ikke et parti, man taler med. Men det er ikke os, der fastholder den tradition. Hvis den tradition kan brydes, så meget gerne for os.

Frank Jensen (S):

Det er jo ret interessant en dag, hvor vi skal diskutere kvalitet i forskningen, at man så må spørge sig selv om, hvad kvaliteten er i den dagsorden, som hr. Rahbæk Møller på SF's vegne har taget initiativ til fremsættelsen af under denne debat.

Vi kan ikke forstå det anderledes – heller ikke efter de sidste bemærkninger fra hr. Rahbæk Møller – end at dette her drejer sig om for SF at få sat nogle forhandlinger i gang med en regering, som i bund og grund har en anden forskningspolitisk opfattelse end den, SF traditionelt giver udtryk for, og som man har skrevet programmer om. Her har vi altså en situation, hvor SF går mere efter kvantiteten end kvaliteten for at få sat nogle forhandlinger i gang uden at vide, hvad det er, der menes med begrebet stabilitet, i det økonomiske grundlag.